

— У 208-МУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА —

У ВІННІПЕГУ ВІДКРИЛИ

ПАМ'ЯТНИК ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ

Вінніпег (А. Курдидик).
— Коло 3,000 українців Вінніпегу взяли участь у неділю, 24-го червня ц.р., у небуденній події цього міста — о год. 2-й по полудні відслонено і посвячено в цьому місті, столиці Манітоби, черговий на цьому континенті пам'ятник жертвам голодомору в Україні 1932-33 років.

Пам'ятник у Вінніпегу більший від подібних, пам'ятників, що їх уже побудував у 50-ліття голодового злочину Москви ряд наших громад в Канаді та ЗСА. Перш за все, він стоїть у найкращому, яке можна було мати, місці під Міською радою при центральній вулиці Мейн, якою кожний день проходять і проїжджають десятки тисяч людей. Гурт молодих українців-професіоналістів провели цю справу енергійно, залгодивши все з урядовими чиновниками та зібравши потрібні початкові фонди. Пам'ятник, висотою 15 стіп, має підставу з темно-сірого і чорного мармуру і в ньому вмонтована велика бронзова плита зі скульптурною матерією, на якій тиснуть невідчужливі до дві стіни та якої держиться худе дівчатко, — символ цього страшного часу. Проект пам'ятника і скульптури

в ньому виконав мистець Роман Коваль, відомий зі своїх стінописів, мозаїк, скульптур та вітражів. Вінніпегські українці з острахом чекали неділі, 24 червня, бо два тижні перед цим були дощі, град, торнадо, повні, навіть людські жертви. Дні з навислими чорними хмарами, зливами та громовицями робили відкриття пам'ятника неспокійним. Останні дні перед відкриттям, при кінці роботи коло нього з живанням тяжких машин, проходили з перервами від злив, під дощем і бурхливим вітром. Коли в неділю вранці сонце осяяло все місто під безхмарним небом, українці знали, що Бог з ними, коли вони поминають замордованих московським голодомором своїх батьків, братів і сестер.

О год. 1:30 по полудні 24-го червня була вже під Міською радою тисяча громада українців; прийшли в ризах та вочистому почоті отців обидва наші Митрополити, Максим та Андрій, два хори з диригентами, Ю. Гнатюком і В. Богосомом, посадили Вінніпегу В. Норрі, федеральний міністер І. Аксворті з Оттави, А. Енсет

(Закінчення на стор. 4)

Джордж Вашингтон — перший президент ЗСА.

Відкрили ролі американського науковця в СССР

Нью Йорк. — У щоденнику „Нью Йорк Таймс“ з 26-го червня ц.р., інформують обширно про розкриття ролі американського науковця у військових дослідках в СССР, яка не була відома нікому понад тридцять років. Цю таємну аферу розкрив, після трьох років розшуків і розпитувань, д-р Марек М. Кучмент, історик, що емігрував у 1975 році з СССР до ЗСА. Д-р А. Кучмент, який викладає на Бостонському університеті і працює в дослідному російському інституті в Гарварді, тепер виявив преси висвітлює свої досліджування.

Виявляється, що близький друг і сумнозвісний Розенберг, Альфред Серант працював у 1950 році в університеті Корнелл над побудовою циклотрону. Він, як Розенберг, був членом американської комуністичної партії, після арешту Розенберга Еф-Бі-Ай зробило розшук і закінчу йому, що він має мешкання в Нью Йорку, яке живе для шпигунства. Після того він не гайно пропав разом із дружиною сусіда з Корнелл університету. Вони під фальшивими прізвищами виїхали до Мехіко, а відтак до СССР, де Серант став на послуги советських військових дослідів, розкриваючи при тому усі таємниці американських технічних досягнень. Завдяки тому він став головним конструктором у військовій дослідній лабораторії у Ленінграді і допоміг у розвитку мікроелектронічних компютерів. Тут Серант прибрив собі прізвище Філіппа Георгійовича Староса і як такий одержав державну советську нагороду.

Але помімо служби, яку Серант дав советській військовій розвідці, він, як це часто буває в СССР, акційно попав у неласку, правдолюбів через те, що ангажував до праці над своїми дослідками компетентних людей, а не лише партійців. Його відослали на скромне відраження до Владивостоку, де він помер в 1979 році. Советським звичаєм, „Ізвестія“ подали про нього незвичайно прихильно посмертно згадку, називаючи його „знаменитим“ дослідником і науковцем.

ЗВИЧАЙНО БУВАЄ ТАК, що західня преса і визначні особистості, коли вони перелічують різні народи чи країни світу, оминають назви „українці“, „Україна“, хіба що ці слова-окреслення вживають в негативному для українців і України контексті. Тому американські українці з приємністю відтворюють слово „українці“ в промові президента Регена в Білому Домі перед зібраними там у середу, 27-го червня, знавцями американсько-советських відносин. Президентова примірлива до СССР промова мала один пасаж, де принагідно згадано українців. Пояснюючи факт, що різні непорозуміння між урядами обох держав ведуть також до зменшення контактів між населенням обох країн, він казав: „Наші спречання не є з російським народом, чи з українським народом, чи будь-яким іншим гідними пошани народами в тій мультинаціональній державі (СССР). Тому ми мусимо бути обережними в нашому реагуванні на дії советського уряду, щоб наше обурення не впало на тих, що за ці акції не відповідають. І це тому я вважаю, що ми мусимо поширювати нагоди і можливості для американців і советських громадян пізнати одні одних літше“.

СОЮЗІВКА РОЗПОЧАЛА СВІЙ 31-Й ЛІТНІЙ СЕЗОН

Союзівка. Елегантно і музично викликаному мистецькому програмі розпочала ця популярна оселя УНСоюзу свій 31-й з черги літній сезон в суботу, 30-го червня, що його інавгурували чисельні гості і відвідувачі не зважаючи на дощову погоду і зливу бурю попередньої ночі, яка залишила Союзівку в кількохгодинній темряві.

Захмарене небо змилувалося над кількома десятками вишуканих програм гостей біля дверей „Веселки“, затримуючи дош до пізньої ночі.

Обладана новою звуковою системою і приємно охолоджувана зала „Веселки“ майже заповнилася гостями ще перед початком програми о год. 8:30 вечора.

Три українські мистецькі виртвози обдарували гостей зразками клясици, але легкого музики у бездоганному виконанні. Стрижем програми був бас-баритон Метрополітаної опери Андрій Добрянський, а йому аккомпанював піаніст Тома Гриньків. Челіст Нестор Цибрицький, який постійно здобуває нові осяги в американському і міжнародному світах, виступив як аккомпаніст А. Добрянському у двох піснях К. Стеценка до слів О. Олеса „Літньої ночі“ і „О, не дивуйся“, а відтак виконав три композиції Гейди, Жерба, і Латошинського, під аккомпаньямент Т. Гриньків.

У першій частині програми ввечора А. Добрянський виконав „Ой, коню, мій коню“, гармонізація Лисенка, і „Садом, садом, кумаченько“ (гарм. Юсевича), а закінчив її трьома композиціями і арією короля Філіппа з опери „Дон Карлос“ Дж. Верді, та піснями „Чар Горюх“, муз. Стеценка, до слів Самійленка, і „А мій батько орендар“, муз. Стеценка.

Всіх трьох виконавців гості нагороджували довготривалими оплесками.

МОСКВА ВІДКИДАЄ „ЗУСТРІЧНУ“ ПРОПОЗИЦІЮ РЕГЕНА

Вашінгтон. — У неділю, 1-го липня, Советський Союз відкинув як „тотально незадовільну“ „зустрічну“ пропозицію З'єднаних Стейтів Америки радо переговорувати з Москвою у справі заборони вживати зброю в космосі, що запропонувала сама Москва у п'ятницю, 29-го червня. Американські речники застеріглися тієї ж п'ятниці, щоб до розмов між суперпартнерами додати ще й інші питання.

У відповіді Москві, переданій пресовим агетством ТАСС в неділю, говориться, що СССР „рішуче відкидає“ спробу ставити передумови для запропонованих не самою розмов, але стверджує й надалі, що її пропозиція для розмов у вересні цього року поміж ЗСА і СССР дали дійсна і матиме на агенді запобігання „мілітаризації“ безпечного простору, тобто космосу.

Ця відмова, хоч і не тотальна, Москві прийняти пропозицію президента Регена на поширення розмов також іншими питаннями, що є в інтересі обох сторін, викликала жалть тут, у столиці Америки, але речники Уряду повторили готовість Адміністрації засісти з советами для спільний стіл для переговорів у вересні, додаючи при тому, що совети прочитали „не так, як слід“ ініціативу Америки у відповіді даній тієї ж п'ятниці у Москві, коли Москва виїхала з цієї пропозицією про розмови.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II станув різко в обороні католицьких шкіл і звернувся до кардиналів та римської Курії щоб доложили усіх зусиль для вдержання католицьких шкіл, помімо існуючої економічної кризи. Цей виступ Папи Івана Павла II пов'язує із теперішньою політикою в Італії, Франції та на Мальті, де уряди стараються натиснути на католицьке шкільництво різними способами. Іван Павло II вважає, що католики повинні мати свободу вибору шкіл для своїх дітей і зменшення католицьких шкіл є доказом дискримінації католиків.

Оригінальна пропозиція з Москви до Вашингтону кликала до переговорів з метою заборони вжиток будь-якої зброї в космосі і встановлення обостороннього мораторію навіть на випробування у майбутньому таких видів зброї.

Така швидка відмова советів Вашингтону на його згоду на їхню власну пропозицію здивувала західних аналістів і дипломатів, які пояснюють таку поведінку Москви тим, що мабуть у советах не сподівалися швидкої й позитивної відповіді з Вашингтону, а давали пропозицію про розмови лише на те, щоб „загнати Америку в кут“. Але ЗСА відповіли Москві того самого дня і відповіли позитивно. Речник Президента Роберт С. МакФерлейн, дорядник крайової безпеки, приймаючи пропозицію, додав на закінчення фразу, що „ми будемо також готовими переговорувати на будь-яку іншу тему, що стосується контролю зброї, або про будь-які інші справи, що зацікавлять обидві сторони“.

У цьому запевненні Регенового дорядника крайової безпеки західні аналісти не бачать ніяких „преконецій“, так що московські викрути є досить немотивовані, вважають західні знавці цих справ. Москві правдоподібно не лишається нічого іншого, як такі взяти участь у вересневих розмовах з Америкою у Відні.

У ГАРВАРДІ ПОЧАЛОСЬ „УКРАЇНСЬКЕ ЛІТО“

Кеймбридж, МА. (ФКУ).
Вже в суботу, 23-го червня ц.р., почали з'їздитись сюди студенти, щоб взяти участь у семитижневій українознавчій програмі Літньої Школи Гарвардського університету.

Це вже чотирнадцятий раз влаштується тут літні курси українознавства, що охоплюють три головні дисципліни: українська мова (три курси), українська література (один курс) і історія України (два курси). Досяг у цих літніх студіях українистики взяло участь 827 студентів і студенток.

В понеділок, 25-го червня ц.р., почалося навчання, а ввечері того дня зібрались всі наші студенти 58 молодих людей — 32 дівчини і 26 хлопців, у залі Тікнер Лавндж для того, що вони зуть „орієнтаційським“. До речі, всі вони вже були зорієнтовані, бо кожний одержав при реєстрації дев'яносторічний інформаційний матеріал про Гарвардську літню українистику з усіма потрібними деталями. „Орієнтація“ була радше для того, щоб познайомитись, заприятелювати. І не треба було довго чекати, щоб прибули з різних частин цієї країни, спочатку дешево стримані й неспівні себе наші студенти, стали майже родинним гуртом, повним

радості і дружнього гамору.

Студенти, коч різні віком, бо серед них ті, які щойно закінчили середню школу, як теж ті, що вже в коледжах, а то й більш заавансовані аспіранти, хоч з різних міст, з різним знанням (чи незнанням) української мови вже за годину, чи дві створили враження немов би знали одне одних вже багато літ.

З міста Нью Йорку прибуло шість студентів, і то всі хлопці. Із Массачусетс — 8, з Пенсильванії — 5, Каліфорнії — 5, з Мішигену, Ілліной та стейту Нью Йорк по чотири, з Мериленду і Нью Джерзі — по три, з Огайо — двоє і по одному зі стейтів: Вісконсин, Мейн, Монтана, Мізурі, Нью Гемпшир, Теннесі, Техас, Флоріда; з Канади — троє.

Цією першою зустріччю студентів і викладачів проводила директорка програми, докторантка, зі спеціалізацією з історії України та Східної Європи, Ольга Андриєвська, розповідаючи про довідку культурних атракцій — Бостон і Кеймбридж, про Гарвардський університет, ровесник української Києво-Могилянської Академії, про Український Гарвард і його наукову

(Продовження на ст. 4)

В АМЕРИЦІ

ЩЕ НЕ ВСТИГЛИ ЗВІЛЬНЕНІ Фіделем Кастро, на прохання Джессі Джексона, 48 в'язнів з Куби прибути до Америки, коли вже Державний секретар Джордж Шульц у інтерв'ю з кореспондентом „Нью Йорк Таймс“ виступив якнайгостріше проти Куби й її комуністичного диктатора, заявляючи про обіді в четвер, 28-го червня, що рішення Кастра звільнити 22-ох американців і 26 політв'язнів-кубинців було нічим іншим, як „пропагандним трюком“, додаючи, що Кастро не дав ані найменшого знаку, що він сповінить „підривному політику“ його уряду в Латинській Америці.

СЕРЕД 26-ЗВІЛЬНЕНИХ з Куби політичних в'язнів, які вже прибули до ЗСА, більшість є таких, що сиділи по 20 років у тюрмі; частина таких, що їх не випустили на волю навіть після того, як вони відсиділи свої строки, а частина сиділа в так званих „одиначках“, самітних камерах. Всі вони разом становили групу „непоправних“ в'язнів, таких, які відмовилися „перевиховуватися“ на комуністичний лад. І всі вони дуже страждали в ув'язненні, часто-густо не маючи змоги контактуватися зі своїми родинами, які в більшості проживають вже довгий час як політичні емігранти в ЗСА, переважно на Флориді. Дня 28-го червня немов у відповідь з незадоволенням на занадто блискучий успіх Джессі Джексона з в'язнями на Кубі, Верховний Суд Америки, голосами 5 до 4, підтримав заборону Уряду президента Регена для туристів відвідувати Кубу. Адміністрація Регена впеває, що поїздки туристів до Куби не потрібні й шкідливі, бо привозять американську валюту до такої країни, де в чолі стоїть лідер, який провадить комуністичні підривні дії в сусідніх країнах.

У СВІТІ

ВІЙСЬКОВИЙ УРЯД в Бразилії відкинув пропозицію, щоб в 1988 році відбулися в цій країні загальні вибори. Це є доказом дальшого напруження відносин поміж опозиційними партіями, а теперішнім урядом, яке зростає шораз сильніше. Існуючий уряд має важке становище з уваги на економічну кризу в Бразилії, а члени уряду самі між собою мають різний погляд на ряд існуючих проблем.

БОЛГАРІЯ ЗАКИДАЄ італійському уряду, що він з розумом подає фальшиві інформації про ролі Болгарії у атентаті на Папу Івана Павла II. Офіційне болгарське пресо агентство стверджує, що прокуратор Антоніо Альбано фальшиво інформував пресу і зламав засаду вдержання таємниці про хід слідства.

В'ЄТНАМСЬКІХ ДІТЕЙ, яких батьки були американськими воїнами, одержали право в'їзду до ЗСА. Вони вже залишили В'єтнам і перебувають тепер в Бангкоку, де мусять ще перейти кінцеві еміграційні вимоги. Досяг уже 1,300 дітей переїхало до ЗСА відколи почалася акція для їхнього переселення у 1982 році. Разом з ними імігрувало до ЗСА 1,600 членів їхніх родин.

ІНДІЙСЬКІ ВІЙСЬКА МУСІЛИ вживати моторові судна, щоб рятувати жертв великої повені, яка навістила західній Бенгал. Мільйон людей залишилося бездомними, в наслідок цієї останньої повені.

НАЙВИЩИЙ ВІЙСЬКОВИЙ суд в Аргентині звільнив із в'язниці колишнього президента Рікнальдо Б. Бінйоне. Після того, як він передав по вісьмох роках владу новообраному президенту Раулю Альфонсіні, його заарештували за те, що він не хотів прослідити справу двох молодих військовиків, які беззлідно пропали, коли він був керівником військової академії в 1976 році. Військовий суд дозволив Р. Бінйоне перебувати тепер на волі, але він мусить кожноразо бути готовий на покликання до суду, бо справа розділюється далше.

МЕХІКО Є ДУЖЕ ЗАНЕПОКОЄНЕ пропонованими змінами іміграційного закону в ЗСА. Уряд Мехіко побоюється, що цей закон порушить людські права і права на працю мексиканських сезонних робітників в ЗСА.

Яра Славутича переобрано

головою УШТ

Гвельф, Канада (М. К.).
В суботу, 5-го червня, 1984 року, в рамках Товариства Канадських Славистів, у Гвельфському університеті відбулась четверта сесія Українського Шекспірівського Товариства, на якій заслухано три наукові доповіді: „Шекспірові сонети в українських перекладах: Георгієвич навісвітлення“ д-ра Ярослава Рудницького, професора-смерита Монтреалю, „Люкція в інтерпретації перекладача“ д-ра Яра Славутича, професора-смерита Альбертського університету; „Скарга закоханої в інтерпретації перекладача“ д-ра Олега Зуєвського, професора Альбертського університету. Два останні доповіді прочитали також свої переклади. Попередні шекспірівські сесії відбулись в таких містах: Монтреаль (1980), Оттава (1982), Ванкувер (1983) — також під час річних зустрічей славистів. Разом на чотирьох сесіях (1980-1984) заслухано 14 наукових доповідей, у тому числі читання перекладів із творів Шекспіра.

Засноване 1957-го року в

Німеччині, УШТ нараховує тепер 25 членів, що живуть у Канаді, ЗСА, Англії, Швеції та Австралії. Чотири члени відійшли із цього світу: д-р Дмитро Чижевський, д-р Кость Біда, Олесь Бабій та Ігор Костельний. Обраний головою УШТ 1979-го року в Саскатуні, Яра Славутич склав звіт про діяльність товариства протягом останніх п'яти років. Присутні на сесії 18 шекспірівців (деякі з мандатами несприятливі) одноголосно перебрали його головою на другу каденцію (1984-1989). До управи товариства увійшли д-р Я. Рудницький, заступник голови, д-р Олег Зуєвський, секретар, д-р Ірина Макарик з Оттавського університету і д-р Володимир Шелест із Університету Ватерлоу, члени управи, УШТ планує видати збірник „Українська шекспіра на Заході“, до якого увійдуть статті, дослідження, переклади й бібліографія.

Після сесії УШТ, деякі учасники використали рідкісну нагоду й відвідали вистави п'єс Шекспіра у Стратфорд, що недалеко від Гвельфу.

Появилось нове число

журналу „Рідна школа“

Нью Йорк (П.А. Данчук).
— Появилось нове число журналу „Рідна школа“ за травень ц.р. 2/78, який видає Шкільна Рада при УККА і Центральні Опікувни тричі на рік. Головним редактором є д-р Євген Федоренко, річна передплата 6 дол., одне число 2.50 дол. (включно з пересилкою).

Кожне число цього едного. педагогічного журналу в Америці захоплює і зацікавлює своїм змістом. Журнал „Рідна школа“ подає цінний матеріал для вчителів, батьків, учнів та всіх тих, кому не байдуже наше українське шкільництво, наша молодь, наша майбутність.

На обкладинці — світлина салочку Школи Українознавства Пассейку, Н. Дж. з написом: „Наша майбутня зміна“.

Зміст журналу різнобарний і подається в такому порядку: Звернення Управи Шкільної Ради; Рідношкільний Фонд; Сергій Єфременко — „Шевченко“; Антін Лотоцький — „Нові прихіді“; Дмитро Ниченко —

„10-й з'їзд українських учителів в Австралії“; Зусьго го світу; Алла Цивчинська — „Розмова“; Сміховинки; Українське шкільництво в Америці; Ірина Дибко — „Перегляд оповідання „Шість більше за нас““; Володимир Винниченко; В. Колумбус, Огайо, помер с. п. К. Мельник. В Нью Йорку помер учитель Андрій Прятка. Рецензії, огляди, нотатки: Д. Грушецький — „Масмо гарненький поєбничок“; Карпати; Праці випускників Школи Українознавства в Клівленді — Андрій Базарко „Богдан Хмельницький — творець гетьманської держави“; Надія Струс — „Початки українського театру“; Школи Українознавства: Олександр Татомір — „В поклони Тарасові“; „Мандрівка по Україні“.

Якщо хтось бажав би попереднє число, його і нове число „Рідної Школи“ можна замовляти, пишучи на адресу: Educational Council-U.C.S.A. P.O. Box 391 — Cooper Sta., New York, N.Y. 10276.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свято Незалежності

Усі культурні народи світу щорічно вшановують відзначення роковини проголошення своєї державної незалежності. Було час, коли не всі у широкому світі — особливо в Африці й Океанії — мали розвинене почуття національної свідомості. Існував у тих народів плеємний патріотизм або почуття спільності одного віровизнання. Але в античних народів Середземноморського басину, хоч і поклалися вони поганським богам, проте вже існував національний і державний патріотизм, — класичним зором такої зрілості була антична Атенсика республіка чи королівство Спарти. У новітньому часі постала ціла наука націології (і ми маємо видатних націологів, як Ольгерд Гіполіт Бочковський і Володимир Старосольський). І в нас, українців, відбувалися палкі дебати на тему: коли властиво постала українська нація, свідомість, „хто ми і чий ми діти“. І в нас дотепер існують різні погляди на тему — коли властиво розпочалась історія української політичної думки та відкопи у нас оформився викристалізований державницький світогляд.

Усе це тематика наукових дослідників та політичних аналітиків-публіцистів. Фактичним основоположником державницького націоналізму став — за поглядами численних істориків — не Михайло Міхновський ані Юліан Бачинський з їхніми творами напередомі минулого і цього століття, а Тарас Шевченко своїм „Заповітом“ та іншими політичними поемами. Тому теж логічно 1-го квітня 1917 року стотисячна маса українців, які з'явилися невідомо звідки маршувала Великою Володимирською вулицею в сторону Софійського майдану, співаючи „Заповіт“, як свій національний гімн. Щойно згодом прийнято за офіційний національний гімн „Ще не вмерла України“ Павла Чубинського, музика Михайла Вербицького, — але суперничить із ним „Не поразі Івана Франка. Співаємо ми наш національний гімн і відзначаємо щорічно на всіх місцях поселення вільних українців роковини проголошення 4-го Універсалу, як роковини нашого державницького самовизначення. Ми втратили рідну державу, але не втратили її, як ідеалу, до якого змаємося ми і до якого будуть змагатися прийдешні покоління, поки не розвалиться імперія і не прийде новий історичний шанс відзискувати втрачену державність.

Усі ці і їм подібні рефлексії наче автоматично насуваються в дні 4-го Липня — дні найбільшого свята всіх американських людей. Всі вони, без різниці раси, віри і партії урочисто щороку відзначають 4-те Липня як роковини проголошення цього дня 1776 року „Декларації“, що її автором був Томас Джефферсон. Підписали її члени „Континентального Конгресу“ у Філадельфії. Ця Декларація була актом обвинувачення проти „тиранії“ короля Великобританії, колоніальної країни Америки, і Юрій (Джордж) III в житті не почув стільки лайок, що в Декларації, яка проголошувала незалежність від Великобританії власну державу під назвою „Зеднані Стейти Америки“.

День 4-го Липня — це обов'язкове свято для всіх 50-ти штатів Америки. Американська шкільна система занебудує навчання своїх вихованців історії, географії і природи інших народів світу, — тому загальна освіта американської людини стоїть нижче абсолютів гімназій Західної Європи. Зате коштом отого навчання про зовнішній світ навчають в американських середніх школах надзвичайно багато і подрібно про Америку, в першу чергу про її історію, про її визвольну війну, яка прийшла безпосередньо після проголошення Декларації, що була в очах Великобританії бунтом, революцією американців, яким надокучила, як вони назвали в Декларації 4-го Липня 1776 року — тиранія британського панування.

Рік 1776 — це недавній час. Два роки тому святковано в Америці щойно двісті років її державності. Але за тих двісті років прибули на американський континент іммігранти з різних країн, частина з них втілюючи від релігійних переслідувань, частина шукаючи пригоди чи можливостей прожити, створили з пустирів, рідко заселених автохтонами-індіанцями, наймогутнішу в світі державу. Це було насправді „американське чудо“, як його назвав тодішній ювілейний Календар-Альманах УНСОУ, це було чудо, яке не мало прецеденту у світовій історії.

День 4-го Липня є святом для всіх американців. Але і для всіх американських громадян без різниці свого національного, етнічного походження, без різниці статі і віри. Тому воно є святом і всіх нас, українських поселенців на американській землі, яка дала нам притулок і яка дозволила користуватись „праведним законом Вашингтона“ із його незрівняною свободою. Ми всі поклоняємося роковинам 4-го Липня, бо знайшли для себе і своїх дітей та онуків можливість плекати і власну політичну думку і творити культурні цінності, що їх не можна творити під ворожим в Україні режимом. Правильною і мудрою стала теорія д-ра Луки Мишуго про „дві батьківщини“. Українці в Америці не забули своєї батьківщини України, але мають теж батьківщину в постаті З'єднаних Штатів Америки.

Дня 6-го червня 1984 року, в роковини десанту в Нормандії, що відбувся 40 років тому, з'їхалися вожді держав Заходу — Реген, Міттеран, Трудо, королева Єлисавета, бельгійський король і голландська королева на кладовищі в Кольвіль, щоб вшанувати тіні тих, що робили десант 1944 року, щоб рятувати Європу та її цивілізацію від гітлерівської Німеччини та її божевільного фюрера. Прибули і тисячі колишніх воєнків, які колись воювали в Нормандії, щоб згадати полягалих товаришів, з якими може довелось їм воювати. Десант у Нормандії був спільною операцією альянсів.

Дня 10-го травня почалась окупація німців на Заході. Голландська королева Вільгельміна зі своїм кабінетом мусила втекти до Лондону. А Гітлер далі думав, що договори з Англією і разом з нею вдарити на більшовиків. У зв'язку з тим полетів до Англії заступник Гітлера, Рудольф Гесс, який сам тепер закінчив 90 років і далі сидить у в'язниці Шпандау. Його в 1947 році судили разом з іншими в Нюрнберзі й засудили на довічне ув'язнення. Америка, Англія і Франція роблять заходи, щоб його вже звільнити і щоб він міг жити в СРСР рішучо відмовляється.

На Гітлерові залишилися до Англії сказати йому Галі-факс: „Ми ніколи не хотіли війни й ніхто з нас не думав

Іван Боднарчук

ПОДІЇ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ОЧИМА НІМЕЦЬКОГО ІСТОРИКА

ні на один день її продовжувати, але мусить бути запевнена свобода нам та іншим“. Отже, війна продовжується. На морі Німеччина воює успішно своїми підводними човнами і британська флотія має поважні втрати. Зате в повітряній війні має Англія більше шаста, але нехтує правилами газької конвенції. 10-го травня почали англії бомбардувати відкриті міста.

Уже скоро після вибуху Другої світової війни почали німці думати, що станеться, коли західні держави схочуть висадитися в Норвегії й Швеції, щоб окружити Німеччину з півночі й відкрити їй довіз сировини з Швеції. А коли Советський Союз почав війну з Фінляндією, була небезпека, що альянсу підуть фінляндцями на допомогу через північну Норвегію й Швецію. Тому Гітлер випереджує альянсів і вислав військо на Скандинавію.

Коли німецькі літаки кинули бомбардувати Варшаву, Гітлер скликав у Берліні 27-го вересня 1939 року генералів, повідомляючи їх, що він рішуче аякноріше, що цього року, розпочати наступ на західному фрон-

ті, щоб завдати поразку французам і англії. Тенер, — сказав він, — для цього сприятлива нагода, бо німецька армія походить на Польщу сильно скріплена. Противник має перестарілі танки, які хоч кількістю перевищують німців, але не можуть з німцями рівнятися. На півночі можуть заіснувати події, які німцям можуть відкрити довіз сировини з Швеції і створити новий фронт, який може для Німеччини стати поважною загрозою, а Советський Союз заохотить приєднатися до західних потуг. Гітлер навіть має план операції на Заході. Відкопи він відкинув операційний генеральний штабом план операції у Польщі й цим наявно приспівав поразку Польщі, він переконаний, що й тут він більше знає, ніж генерали, бо вони роблять те, чого навчилися, а він руководиться інтуїцією. Гітлер наказує зробити підготовку до наступу. Генерали мусять відійти, не маючи голосу; вони є тільки його помічниками, які мають лише реалізувати його плани. Зарядку напад на Голландію, Бельгію і Люксембург, щоб мати опера-

ційну базу для морської і повітряної війни проти Англії.

Щодо походу на Захід, Манштейн має інший план: він боїться, що німці не зможуть французьких і англійських сил, хоч би навіть дійшли до берегів Каналу. Він пропонує ударили масою танків, але Гітлер його не слухав. Бельгія відмовляється обговорювати справи з англійським і французьким штабами, щоб не дати німцям причини зламати її нейтральність. Генерал Роммель, що вставився багатьма перемогами в північній Африці аж до нещасного бою під Ель Альмайн, фюрер уповноважує надати німецькій обороні спорути на західному фронті. Але Роммель уже майже попов у неслучку, мусить воювати з Герінгом, який не хоче йому дати потрібних літаків; він має проти себе й Рундштедта, який каже, що панцерні дивізії треба тримати біля Парижу. Роммель каже: „Якщо не зможу альянсів довести до кордонів Німеччини. Коли Роммель зажадав дивізій з Італії, Гітлер йому шорстко відмовив.

А в Німеччині тривога. Нереприязнь населення вістки про обіцянку нової німецької зброї проти Англії.

(Продовження на ст. 4)

Тому й не дивно, що після

зміни попереднього Т. Зако-ну, поза ДЦентром УНР опинилися такі поважні партії й організації, які були основоположниками реорганізованого ДЦентру від 10 червня 1948 року, як, наприклад: ОУН під про-водом Миколи Плавюка, УРДП під провідом Михайла Воскобильника, УН ДО під провідом д-ра О. Яворського, Селянська Пар-тія УСР і поважна частина Громадського сектора, бо вони вважали, що в таких умовах їхня співпраця не принесе ніякої користі для української визвольної спра-ви.

Президент у своїй статті порушив два найважливіші питання, а саме: Державний Центр, як символ нашої держави і справу консолідації навколо Державного Центру УНР, яка має бути метою IX-ої Сесії.

На жаль, про державну символіку в нас говориться дуже поверховно. Одні її розуміють, як три золоті літери „УНР“, інші, як тризуб обведений лавровим вінком і що всі ці емблеми означають самостійність України, це так, але коли йдеться про легітимність і переметство Державного Центру УНР, про яке ми дуже часто говоримо, то мусимо пам'ятати, що Українська Народна Республіка була демократичною державою і тому ми зобов'язані дотримуватися не лише її зовнішньої форми і назви, але й її державної ідеології і змісту. Тим більше, що з усіма ознаками в сучасній Україні ми бачимо, що там

Антін Семенюк

НА ТЕМУ IX-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

Іде боротьба не тільки за національну, але й за демократичну свободу. Крім цього ми вважаємо, що саме демократія є кращою формою для організації нашого громадського й політичного життя у вільному світі та найкращою формою для міжнародних відносин.

Українська Народна Республіка є неперервним історичним фактом існування української демократичної держави в недавньому минулому і з тих позицій було б найзручніше вести нашу дальшу визвольну політичну діяльність і Державний Центр УНР міг би відіграти найважливішу роль, але з умовою, що навколо нього буде згуртована бодрі та частина української громади, яка визнає плюралізм, демократію та майбутність української на-родоправної держави.

Але, на жаль, не є секретом, що сучасний Державний Центр під цю пору з вище поданих причин перебуває під владою лише двох невеличких політичних партій і є в надзвичайно напруженій відносині із власною українською громадою. Продовження таких відносин в майбутньому може довести до цілковитої втрати вже тепер захитаного авторитету ДЦентру серед українського суспільства і тим самим він може бути спаралізований у його

II.

зовнішніх виступах. Тому IX-та Сесія УНРади повинна б поважно при-зв'язатися над питанням замирення в українській громаді, налагодження доб-рих відносин та створенням відповідних умов для консолідації.

У зв'язку з цим постав-мо перед собою питання, чи можлива в нас консоліда-ція? Недавно автор цих ряд-ків був на одній конференції представників кількох пова-жних політичних партій і організацій і прийшов до висновку, що консолідація в нас під сучасну пору цілком можлива, коли створимо відповідні обставини вза-ємної толеранції, пошани і довіри та впорядкуємо справу нашого законодавства так, щоб кризи в ДЦентрі вже більше не повторюва-лися.

Ясна річ, для того, щоб міняти Т. Закон, треба було б вибрати спільну комісію, яка керувалась б добром Українського Державного Центру і добром української визвольної політики, переглянула би цей Закон і зробила такі рекомендації, щоб УНРада стала справж-нім „Народним законодав-ним представництвом“ та щоб в гармонійному зблян-суванні обов'язків і привілеїв всі три складові частини ДЦентру під авторитетним про-водом Президента УНР могли успішно виконувати свої загальнонаціональні

обов'язки.

Для здійснення такого стану, треба було б в першу чергу скреслити всі пара-графи, які дозволяють роз-в'язувати УНРаду та дозволя-ють Урядові самовільно міняти закони. УНРада по-винна діяти від сесії до сесії — аж до часу запросяжен-ня членів УНРади нової каденції. Цю вимогу моти-вуємо тим, що розв'язання УНРади — це криза, яка викликає серед більшості членів частини членів УН-Ради невдоволення, а в ук-раїнській громаді підозрі-ливі з неохочення підтриму-вати ДЦентр.

Друге. Треба б зредуку-вати Номінаційний сектор лише до представництва від церковних, наукових та центральних громадських організацій.

Третє. Відповідно збіль-шити число членів УНРади від більшості українських політичних партій і органі-зацій, беручи до уваги те, що ці члени були і повинні бути активними в українсь-кому громадському й полі-тичному житті поміж се-сіями на місцях свого посе-лення.

Вище подані зміни по-даємо лише для прикладу, розуміється, що таких змін є значно більше, але як вже сказано, їх слід залишити для опрацювання згаданой спільної комісії, яка повин-на б зробити відповідні ре-комендації для обосторо-ного одобрення.

Позитивне вирішення цієї справи могло б спасено-зміняти відносини в цілій українській громаді.

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Старіння — міти і дійсність

Різні чинники, як, на-приклад: поліпшення ліка-рської опіки, поширення здо-рової освіти, більш раціо-нальне відживлення, кращі санітарні умови тощо — спричинили до зросту на-селення старшого віку. То-му число людей віком по-над 65 років збільшується з року в рік, зокрема в держа-вах Заходу. Можна здога-дуватися, що ця спрямова-ність буде і далі продовжу-ватися у роках, що перед-нами і що пересічна дов-жина людського життя буде все більше збільшуватися. Дуже важливе для нас всіх те, щоб якісь цього пізно-го життя була задовільно виповнена так довго, як це можливе.

Не всі однаково сприйма-ють пізніші роки життя. Це все дуже індивідуальне. Од-ні залишаються далі мити-ми, жвавими, проворни-ми, активними і здібними вести продуктивне життя без зовнішньої допомоги. Іншим — старший вік про-ходить досить тяжко.

Розуміючи зміни та проб-леми, що зв'язані з проце-сом старіння та вивчаючи способи та методи, як з ними справлятися, це все може поліпшити підбаг-аття оглядами цієї пізньої від-тинки людського життя.

Старість — це ще не кі-нець життя. Це часом тіл-ки початок певної його фа-зи. Більшість старших ві-ком людей вже більше не об-тяжені обов'язками ви-ховання своїх дітей, або вимогами їхньої заробіт-кової праці. Це час, коли вони можуть жити для влас-ного задоволення.

Старі люди мають згоду доповнювати свої знання, або займатись улюбленими заняттями, на які не було часу під час заробіткової праці, або ще краще — виявляти свою про-дуктивність у добровільній діяльності у рідних добро-дільних суспільних чи на-укових організаціях, чи ус-тановах, які не раз дуже по-ребують допомоги.

Іноді старша людина ду-же тяжко переживає втрату не тільки праці, якою вона займалась майже усе своє життя, але також близьких приятелів, чи членів родини, які помирали. Насту-пає тоді самотність і від-людність, які підсилюють-ся різними фізичними й ду-ховними недомоганнями, зв'язаними з літнім віком.

Не зважаючи на ці нега-тивні моменти, можна все

таки далі жити щасливо, достосовуючись до цих жит-тєвих змін. Можна собі створити життя, повне ці-леспрямованості, почуття власної гідності і задово-лення.

Дуже часто створюються помилкові поняття про жит-тя старших громадян. Наве-демо кілька прикладів т. зв. „митів“ (М) у протистав-ленні до дійсності (Д)

1) (М) Старші віком люди відзначаються старечою не-мічю, сентиментальністю.

(М) Висловлюються то-чню: стареча неміч, чи — інакше „старечість“ — це не те саме, що старший вік. Старечість спричиняють де-генеративні зміни нервових волокон мозку. Багато сень-йорів ніколи не стає старечі-ми — хоч це може статись також серед молодших ві-ком людей.

2) (М) Старші люди не є такі мудрі та продуктивні, як молодші віком.

(Д) Западні дослідники я-сно думати зв'язаний з пош-кодженням мозку, а не із старшим віком. Недавно переведені досліді здо-рових людей у віці між 65 і 75 років не виявляли понижен-ня „IQ“, розумових спро-можностей людини.

3) (М) Більшість старших людей відзначається поган-ним здоров'ям і їм тяжко допомогти.

(Д) Багато здорових проблем, характерних для старшого віку, відповідна лікарська опіка може поліп-шити, а то й цілком усуну-ти. Погане здоров'я — це не є нерозлучна риса старшого віку. Відповідне відживле-ня, фізичні вправи і постій-на лікарська опіка можуть запобігти поважним недо-гам.

4) (М) Більшість старших людей мусить бути примі-щена в окремих притулках.

(Д) Не більше, як 5 від-сотків старшого покоління вимагає приміщення в ін-ституціях. 95 відсотків може жити самотній у своїх родинних, чи громадах.

5) (М) Старші люди тра-тять зацікавлення у стате-вому спілкуванні.

(Д) Коли статеві заціка-влення і активність послаб-люються з віком, то пере-важно старші люди все таки далі відчували статеві по-треби і бажання. Тепло і ін-тимність близьких стосунків потрібна зокрема для тих старших і старих людей, які знали великих життєвих втрат.

П'ЕР ТРУДО, ЯКИЙ в тих днях уступає з посту прем'є-міністра Канади, здобув нагороду фундації Альберта Айнштайна в ЗСА, яка вносить 50.000 американських доларів. Нагороду признали йому за працю над розбро-ненням у світі, а вручать її на спеціальній церемонії в листопаді ц.р.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД звільнив із в'язниці йорданського терориста, що підложив бомбу до багажу одного із пасажирів на американському літаку минулого листопада. Бомба на шасті не вибухла, але вини йорданського члена терористичної групи доказано. Тому звільнення його тепер приписують антиамериканській настанові соціалі-стичного уряду у Греції.

Ю. Бойко

ІЗ СІМ'Ї ВЕЛИКИХ

Святослав Гординський — народжений 1906-го року — син знаного літературознавця Ярослава, вчився у художника Новаківського у Львові, а далі студії в Берліні довший час у Парижі зробили його спадкоємцем кращих європейських здобутків культури. І в Європі, і за океаном чус він себе, як вдома.

Поет, літературознавець, критик, перекладач, худож-ник, особливо представник великополюшного церковно-го мистецтва, дослідник художньої штуки, автор і укладач мистецьких монографій (Шевченко — маляр — 1942, Павло Ковжун — 1943, Крук, Павлов, Мухин — 1947, Українська ікона — XII-XVIII ст. — 1973-1981), і перек-ладач із чужих мов, знавець і дослідник „Слова о Полку Ігореві“ — і це ще не все. Зате все це робить Гординський зі-знанням, із талантом, із великою трудолюбністю. І тому й без компліменту, а з почуттям повної відповідальності своєю діяльністю і високоталановитих діячів нашої культури, як Б. Грінченко, М. Грушевський, П. Куліш і деякі інші.

Його місце серед емігрантів щодо творчих осягів і бачу-поруч світовеликих наших людей. У збірці „Слово о Полку Ігореві“, укладений С. Гординський 1950 року, ми бачимо вдумливий переспів твору, нові йносії: вони характеризують знання величезної літератури. В цій дорожній пам'ятці Гординський опирається на знання українських джерел „Слова“. Він їде за Житецьким, Потебнею, Огоновським, Грушевським. Донедавна в літературознавстві переважав історико-культурний підхід до „Слова“. Натомість увага Гординського до „Слова“ — саме як до мистецького твору. Гординський поширив розуміння „Слова“ і знайшов його місце серед старо-давньої української літератури. Він присвятив студіям перекладів „Слова“. Крім того, зробив переклад на німецьку мову і виніс українське трактування твору на міжнародне поле. Перевів блискуче вияснення одного із

темних місць поеми (Сон Святослава).

Книгу „Українська ікона“ видав Гординський трьома виданнями (1973 — українською і англійською мовами; 1981 — німецькою, за підтримкою Австрійського міні-стерства науки і дослідів за рекомендацією віденського кардинала Франца Кьоніга). Тут знайдемо широке охоплення іконопису з XII — кінця XVIII століттям, спробу теоретичного узагальнення стильового і культур-но-історичного розвитку ікони. Уміщено 24 кольорові відбитки, 195 фотографій. Бачимо всенародний підхід автора, який представляє ікони всіх теренів України. Доцільно було б більше використання публікацій Логина, з його багатого колекцією наддніпрянсь-кого матеріалу. Та все таки безсумнівно є величезне журдатурне і національне знання князя Гординського.

Увага до іконописного мистецтва на Заході велика. Російська фальсифікація, підложження всього під знак російської культури, вражаюча. Добрий тактичний хід Гординського: не полемізувати з росіянами, а докумен-тально протиставити, показати стильову неоднотай-ність ікони Східної Європи.

Гординський є видатним перекладачем. На протязі всього свого творчого життя він перекладав поезії з різних чужинних мов на українську. Невелику частину цього великого здобутку — 60 перекладів з латинської, італій-ської, французької, англійської, американської, німецької польської видав Гординський 1961 року окремою книж-кою. Тут читача захопить і самий вибір поезії, і майстер-ність перекладу і вчування в сенс оригіналу.

Спеціально заслуговують на увагу переклади з поезії Франсуа Війона, найталановитішого поета кінця серед-ньовіччя й початку ренесансу, веселого пригодиного й забіяка, ув'язненого й тортуваного і чудом врятованого, про якого ніхто не знає, як він закінчив життя, і все ж там дуже популярного у Франції своїми терпкими поезіями, які й нині читають й ґрунтовно досліджують вчені. Постійний нахил до бурлеску, гострота мислення, дотепність, чудове володіння скarbami народної мови, сатира, змішана з гострою вульгарністю, а разом з тим побожністю і гуманністю — ось властивості творів Франсуа Війона.

Перекладати його поезії — це значить схопити дух французького політичного винаархизму. Це значить — розумітися в давній французькій мові й урахувати досліди

і розшифрування його поезій французькими літературо-знавцями. Все це успішно зробив Гординський і вперше по-дарував нашій культурі повну збірку творів найталанови-тішого французького поета давніх віків. Цим самим Гординський поетами українську перекладну літерату-ру на особливе місце, бо жадно слов'янською мовою немає повного Війона, є гарні польські переклади, але не повні, є недосконалі російські, навіть із фальсифікацією. У французького поета є образок змагання епископа з чортом; список хвася чорта за роги й підкоряє його, в російському т. зв. перекладі виходить, що єпископ братається з чортом.

Між іншим, Гординський є також дбайливим пере-кладачем Шарля Бодлера, що вміє сполучати романтизм із класицизмом, інтуїтивіз із наукового мислення. Бодлера на українську мову перекладав не тільки Гординський, коло творів французького поета заходжувався й інші міцні таланти, серед цих перекладачів опинився й Іван Драч (поезія „Благословенна“, ж. „Вітчизна“, 1978 н. 9). І дарма, що в його перекладі є блискітки талановитої простоти, він своїм перекладом зганяв себе, адже цей переклад треба почасти назвати плягіатом, бо нечесний талановитий перекладач украв у Гординського ряд рим і навіть частини фраз. Випадковий текстувальний збиг рим міг бути хіба один — два рази, але не цілий ряд їх.

Про оригінальні поезії Гординського Михайло Рудницький писав у „Ділі“ 29-го, 1939 року — „До його поезії ставляється з недовір'ям... широка маса публіки із різними критиками. У деяких грає роллю особиста нехті, але у більшості шире переконання, що він не справний поет, тільки „експериментатор“. Хто шукає за чимось новим, не задовольняється дотеперішніми осягатами, мусить „експериментувати“, наче вчений у лабораторії. С. Гординський ставить собі дуже великий рівень для своїх осягів, рівень іще не признаний, для більшості незрозумі-лий, бо це атмосфера всіх експериментів наддніпрянської поезії. Тут і мова з новими висловами, що ще не придибали у нас права громадянства в буденщині, і наголоси, до яких не звикло наше-аухо, і розмір, у якому більшість не віднаходить мелодії та ритму, і тематика, яку не можна підтягати під знані мотиви...

(Закінчення буде)

Успіхи українки в Австралії

З далекої Австралії наспіла вістка про успіхи молоді українки Олександри Пеховик в австралійському світі. Хоча дещо спізнена новина, але все ж таки актуальна в цьому році століття українського жіночого руху, коли українські жіночі організації відзначають жінок, що здобули визначні досягнення, тим більше, що Олександра була відзначена за професійні досягнення в чужинному середовищі українського поселення.

Олександра вибрала туристичну професію кар'єру, почавши працювати стюардесою на австралійській лінії Квантас в 1967-70 роках, а доповнила студії в Женеві дипломом в ділянці туристики та курсом публічного промовця. Потім почала працювати в департаменті австралійської комісії туристики на різних пос-

тах, в тому протягом кількох літ очолювала сиднейське бюро.

Як фахівець подорожньої індустрії вона бере участь у різних конференціях, програмах і виставах в Австралії і за кордоном, щоб пропагувати туристичну до Австралії. Поширюючи свої контакти, вона включилася активно в працю жіночої австралійської подорожньої ліги, котру вона й репрезентувала на міжнародному терені, як колишній директор Міжнародної Федерації жіночих подорожніх організацій на Австралію.

За свої професійні досягнення в індустрії туристики О. Пеховик була кілька разів відзначена. При відзначуванні "Жінок Року" в Сиднеї вона була в групі 20-ти жінок, що вирізнялися у різних професіях, була також поміж жінками, вшанованими як "Жінка з досягненнями" в Австралії на рік 1983. Під час церемонії 14-го листопада минулого року в Мельбурні у присутності Лейди Стефен, жінки генерального губернатора, за свій вклад для поширення австралійської туристики та за працю для громади.

Олександра Пеховик виїхала із українського середовища в Австралію, де вчилася в українській школі та належала до молодечого товариства СУМ; співала в хорі "Боян" та виступала в ансамблі народних танців. Олександра активна в Союзі Українок Австралії, займаючи пост англомовної секретарки; зорганізувала для СУ двомовну (українсько-

англійську) програму на ФМ хвилі в радіо Сиднею. Повна енергії і ініціативи, вона знаходить час, щоб допомогти Сестрам Василіянкам у праці в садочку; очолює Союз писанкарів в Сиднеї, та ще й заангажувалася в Комітеті для відзначення тисячоліття хрищення України.

Зацікавлена етнічними групами країни, О. Пеховик є членом етнічної Ради етнічних громад (N. S. W.), де репрезентує Федерацію українських Жіночих Асоціацій в Австралії. Вибрана делегаткою Федерації рад етнічних громад Австралії, брала участь в одноденному з'їзді жіночих організацій у парламенті в Канберра 9-го листопада 1983 року, репрезентуючи жінок емігранток Австралії.

Цю жіночу конференцію спонзорувало Бюро статусу жінок в департаменті прем'єр-міністра і кабінету, котре очолює сенатор Сузан Раш, міністр освіти та справ молоді. Ціллю конференції, в якій взяли участь 50 делегаток із різних жіночих організацій з цілої Австралії, було довести до відома уряду домагання жінок та продискутувати потреби дорадчої ролі жіночих організацій в справах жінок перед урядом. Згідно з інформаціями, прем'єр-міністр заповнив делегаток і присунув пресу про своє прихильне ставлення до цих справ, доказом чого мало б бути встановлення бюро Статусу жінок. Правдоподібно, приписуючи це і домагання секретаріату Об'

Олександра Пеховик поруч прем'єр-міністра Австралії Роберта Говка у парламенті в Канберра в листопаді 1983 року під час конференції жіночих організацій.

єднаних Націй, щоб уряди перевірили, який поступок досягнули жінки даної країни в період Декади ООН (1976-

конференції Декади в 1985 році в Найробі, столиці африканської держави Кенії. Організація Бюро Статусу жінок — це значний осяг для австралійських жінок в рамках Декади — українським жінкам є важливою співучасть українки в цій конференції, бо з цієї платформи може відкритися вступ до офіційної делегації австралійського уряду на світову жіночу конференцію в Найробі. Українські жіночі організації Австралії повинні б внести і кандидатуру і морально і фінансово підтримати, бо

це було б в інтересі усього українського жіноцтва у вільному світі.

Слід погратувати Олександру Пеховик за її професійні досягнення в Австралії, дати признання за її постійну активну участь в житті української громади та працю для українських жіночих організацій і побажати їй на майбутнє ще більших успіхів.

Написала Дора Рак, на підставі інформації Оленки Шевчик, голови СУ Австралії в Сиднеї.

ДВА ЕКСПЕРТИ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ у Філіппінах жадають від спеціальної комісії розгляду вбивства провідника опозиції Беніно А. Акіно, щоб дозволили на екстумацию його тіла. Вони вважають, що радіологічна аналіза може ствердити чи атенатчиків було двоє і чи вони двічі стріляли до Акіно.

В Сороковий день смерті

бл. п.
пл. сен. кер. ДАРІ НАВРОЦЬКОЇ

яка відійшла у Вічність на 92-му році свого трудовитого життя у Вінніпегу, Ман. Канада
В П'ЯТНИЦЮ, 6-го ЛІПНЯ 1984

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в таких містах:

ВІННІПЕГ, катедр. св. Володимира і Ольги
год. 7-ма вечором,
ТОРОНТО, церква св. Миколая, год. 7:30 рано,
ЧІКАГО, собор св. Володимира і Ольги, год. 7:30 рано,
ВУДСТОК, онтаріо, монастир оо. Студитів
РИМ, Студіон оо. Студитів.
Просимо про молитви за її душу!

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили:

III — 84

250.00 дол. — Іван і Ева Дідич;
по 200.00 дол. — д-р Дмитро і д-р Дарія Кострубак, д-р Богдан Целевич;

по 100.00 дол. — д-р Дарія Рижевська, Степан Ривак, Українська Фед. Кредитівка в Рочестер, Н.І. Михайло Дорош, Михайло і Анна Похмурські, д-р Юрій і д-р Марія Діцко, Володимир і Ольга Суслана, Марія Форостина, д-р Теодор і Міра Залуцькі, Микола і Єрестина Гнатик;

по 50.00 дол. — Теодор Степанчук, Осип Бережницький, Михайло Середя, Станіслава Дворян, Теодор Зубрицький, Українська Фед. Кредитівка в Рочестері, Н.І. Мисро-слав і Марія Лібер;

по 25.00 дол. — Дарія Н. Кузик (в пам'ять бл. п. Ніни Лузницької), Гелен Сугорська, Степан і Оксана Богданович, Ірена Ільницька, Остап Гац;
по 20.00 дол. — Іван Запорожко, Володимир і Марія Чижик, Володимир Божик, Любомира Ольга Палій, Степан і Луїза Галайда;

15.00 дол. — Михайло і Валентина Дуциловичі (у пам'ять Матері і Тещі бл. п. Віри Шахвор — неприйнятий гонорар Евдокії Блавацької);
по 10.00 дол. — Анастасія Ікалович, інж. Володимир Сіак, Тимко Бойко.

3 нагоди 92-их уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа зложили:

100.00 дол. — Михайло і Марія Рокицькі;
по 50.00 дол. — Марія Ривак, мгр. Александер Луцький;
по 25.00 дол. — Григорій і Анна Олійник, Іван і Анна Квік;
по 20.00 дол. — Люба Мосевич, Дмитро Шабля;
15.00 дол. — Наталія Карлюк;
по 10.00 дол. — Анна Ткач, Олена Филипович, С. Тестюк.

На радіоавдіцію „Голос Української Діаспори“ зложили:

по 100.00 дол. — Іван і Іванна Антоняк, д-р Тетяна і Зенон Ці-сик;
по 50.00 дол. — Богдан і Христина Турченко, Дмитро Сенюк;
30.00 дол. — Марія Білозор;
по 25.00 дол. — Дарія Кузик, Осип Бережницький;
20.00 дол. — Марта Рудик;
по 15.00 дол. — Михайло Середя, Тимко Бойко, Катерина Марків.

На Шаховий Турнір зложили:

25.00 дол. — Лев Блонарович;
5.00 дол. — Оксана Бережницька.

488.00 дол. — Коляда у Філадельфії — 5-та частина.

1,350.00 дол. — Українське Патр. Товариство в Гартфорді, Конн. — перша рата збірки з нагоди 92-их уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа.

112.00 дол. — Збірка на трізни бл. п. Дарії Романчак в Рочестері, Н.І. зібрав Дмитро Рудий.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Наталії Олійник — переслала д-р Александра Шилінник, Акрон, Огайо, зложили:

200.00 дол. — Родина;
по 50.00 дол. — д-р Стефан і Люба Іванчуки, д-р Володимир і Надія Шилінники, Богдан Похмурський;
30.00 дол. — д-р Федір Попович, д-р Гали Мартинюк;
25.00 дол. — інж. Зорян і Дарія Гордицькі;
20.00 дол. — д-р Міра Сагайдак;
по 10.00 дол. — д-р філ. Стефан Сагайдак, мгр. фарм. Іван і Ольга Гордицькі;
5.00 дол. — Стефан Волошин.

Листа ч. 1364 — збірка в Маямі Біч, Флориди, переслала Вероніка Целевська, зложили:

по 20.00 дол. — Вероніка Целевська, Василь Гелембей;
по 10.00 дол. — Федір Попович, П-во Р. Круїс, Ольга Ко-валчук, Лев Чучман, Анна Івашко, Микола Гладкий, Ва-силь Бора, Павло Гадада, Богдан Остапчук;
по 5.00 дол. — Іван Ташковський, Параска Віліам, Василь Давидович, Іван Баранецький, Стефан Чорна, Петро Ги-шак, Степан Венгловський, Віліам Ді Боїс, М. А., Ро-ман Венгловський, Віра Гарасимів;
4.00 дол. — Юрко Меккей;
1.00 дол. — д-р Юрій Тершаковець.

Коляда Українського Патр. Товариства в Бостоні, Масс., зіб-рав д-р Іван Дідич, переслав Стефан Сидларчук, зложили:

по 10.00 дол. — о. Петро Огірко, д-р Іван Дідич, мгр. Роман Федорія, Дмитро Мельник, Ярослав Чайківський, Любо-мир Шудлюк, Дмитро Галоніа, Володимир Федорія, Богдан Зозуля, мгр. Орест Шудлюк, Михайло Нозаль, Іван Станчак, Володимир Василюк;
по 5.00 дол. — Володимир Гетманський, мгр. Михайло Га-йда.

Листи ч. 1897 і 1900 — збірка Українського Патр. Товариства в Кергонсоні, Н.І. під час святкування 92-річчя уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа, збірники: Роман Равлюк і Михайло Куриляк, переслав д-р Микола Барусевич, зложили:

по 50.00 дол. — Марійська Дружина, Братство св. Володи-мира, д-р Роман Осінчук;

по 25.00 дол. — Михайло Куриляк, М. І. Гнатів;
по 20.00 дол. — Михайло Кухнів, Е. І. М. Смішечев, д-р М. І. С. Барусевич;

по 10.00 дол. — М. А. Вовчук, В. І. М. Квас, д-р Б. І. М. Кондра, Євген Лукомський, Ярослав Салук, І. І. М. Парашук, Фи-ліп Опріск, М. І. Г. Бодляк, А. І. К. Бук, Дмитро Шлак, Га-лина Хамула, І. І. М. Нейко, Іван Борис, Юрій Федюк, Сте-пан Орловський, Параскевія Поладук, Осип Безкоро-вайний, Дарія Горнятевич, Степан Петричка, Ярослав Лесів;

по 5.00 дол. — Іван Хемій, Родина Досяк, Р. І. Т. Чучкевич, Ми-кола Аврамчук, Роман Равлюк, Григорій Мокляк, Мико-ла Василь, Іван Хистак, Юрій Ошуляк, Д. І. І. Куль-чицький, Йосиф Гивель, В. Сушко, В. Тутка, Павло Мах-тура, В. Б.;

2.00 дол. — М. Явчин.

305.00 дол. — Дохід з обіду.

Збірка в Пассейку, Н. Дж., з нагоди уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа, зложили:

1,300.00 дол. — Парохіяні церкви св. о. Миколая;
по 100.00 дол. — Михайло і Текля Карлицькі, Михайло і Оль-га Косаревиць, Іван Кузь, Григорій і Текля Матвішин, Анна Сливка;
50.00 дол. — Михайло і Євгенія Тинько;
20.00 дол. — Анастасія і Вероніка Воронки;
15.00 дол. — Степан і Стефанія Покори.

Збірка у пам'ять бл. п. Романа Гайдюка, переслав Володимир Горбовий, Голмес, Па., зложили:

на Патр. Фонд:
50.00 дол. — Володимир і Гали Горбовий;
15.00 дол. — Стефанія Гайдук;
на радіоавдіцію в Україні:
50.00 дол. — С. Лесик.

Пожегери у пам'ять бл. п. Кліментини Кульчицької, пере-слав М. Насевич, Філадельфія, Па., зложили:

25.00 дол. — Остап і Ярослава Олесницькі;
по 10.00 дол. — Анна Колас, Марія Білозор, Марія Ставнича;
5.00 дол. — Осип Бережницький.

Листи ч. 1890 і 1891 Коляда Укр. Патр. Товариства в Гемп-стед, Н.І. зібрав і переслав Микола Курчак зложили:

433.00 дол. Велик, Базар Відділу Укр. Патр. Тов. 1983.
по 100.00 дол. Петро Козко, Василь Захарія, Микола Курчак,
50.00 дол. о. Крипш, Емілія Шараневич,
по 30.00 дол. д-р Юрій Соптис, Степанія Сагата,
по 25.00 дол. Дмитро Жергя, Лукія Ярош, Орест Дацьків,
Михайло Якубовський, Ярослав Курчак, Зеновія Зариць-ка, Христина Леонард, Юрій Захарія, Емілія Захарія-Ги-рді, Відділ Укр. Патріархального Товариства в Гемпстед Відділ Союзу Українок, Католицький Клуб.

по 20.00 дол. Марія Колосівська, Михайло Шерба, Михайло Мандиш, Степаніа Маланчук, Роман Британ, Володи-мир Шпанський, Іван Козловський,
по 15.00 дол. Марія Слаба, Василь Шерба, Роман Романюк,
Остап Погорезький, Василь Горинь,
по 10.00 дол. Володимир Стоць, Атаназій Сваричевський,
Богдан Подолук, Степан Кулинич, Іван Кепчак, Степан Коханівський, Василь Герула, Теодор Барняк, Олег Де-кайло, Петро Шанайда, Іван Клим, Яким Курчак, Богдан Коліпанський, Анна Малик, Анна Андрюха, Іван Ло-тоцький, Михайло Вовк, Марія Лисак, Юрій Копаль, Іван Винник, Михайло Думенко, Іван Плетеницький, Михайло Петрига, Тадей Липинський, Ілля Цюпик, Михайло Мо-туз, Михайло Рій, Іван Мотлос, Іван Пакош, Микол Мис-цьо, Павло Коваль, Йосиф Сидор, Микола Дідора, Володи-мир Клоба, Іван Колодій, Марія Пайда, Степан Мамус,
Ольга Малишова, Ірина Коліпанська, Петро Грешук,
Роман Мац, Михайло Камчарчик.

6.00 дол. Михайло Федько,
по 5.00 дол. Анатоль Вовк, Казимир Липинський, Анна Агрес,
Василь Козак, Тарас Вакуліський, Параскевія Мотуз,
Володимир Літелло, Алісія Доскош, Осип Квас, Петро Вишинський.

Листа ч. 1907 — збірка Релігійного і Культурного Центру в Норт Порт, ФЛА збірки Теодор Швабінський, переслав Іван Лотоцький, зложили:

100.00 дол. М. Кузьма,
40.00 дол. Теодор Швабінський,
25.00 дол. Марія Стефанівська,
по 20.00 дол. Петро Королівський, С. І. К. Гарасимів, Володимир Різник, Володимир Кукурба, Ірина Варивода, д-р Оп. Со-колинши, Микола Попович, М. І. А. Тесарович, Володимир Тритяк,
по 10.00 дол. Іван Потоцький, д-р Микола і Софія Барусевич,

Міра Павх, Яків Рудяк, Б. Козак, д-р Павло Сенлих, Володи-мир Тимошенко, Лідія Величківська, Орест Пилляр, С. Пурий, Д. Ламницька, П. Грабович, М. Кассараба, д-р В. Е. Галіян, Роман Литвин, Сидір Новаківський,
по 5.00 дол. Анна Рудяк, Ольга Кобзар, Роман Іванівський, Євгенія Петрина, М. Кристалська, І. Марченко, В. Бу-щак, д-р П. Турула, С. Спас, В. Борещий, Люба Поті-ча.

2.00 дол. І. К.
1.00 дол. В. Мендзяк.

287.00 дол. Норт Порт, Флор. збірка (без листи) з нагоди Уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа.

Збірка в Дітроїті, Мі з нагоди святкування річниці Уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа — переслав Анастасій Ро-мах, зложили:

100.00 дол. Петро і Віра Гнатюк,
25.00 дол. Атанас і Зірка Спосарчук,
по 20.00 дол. Антон Карбик, Ярослав Кривий, Анатоль і Оль-га Ромах,

15.00 дол. Анна Филиппів,
по 10.00 дол. Микола і Олена Клімшин, Олена Гевко, Осип Пастернак,
5.00 дол. Володимир Грицьків.

дальше зложили:
200.00 дол. бл. п. Богдан Косак і Олена Гевко — у 45-ту рі-чницю смерті Брата бл. п. Зенона Коссака який згинув від во-рожої кулі в Карпатській Україні.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Зенона Єзерського — переслала Ірена Єзерська, Парма, ОГ.

зложили:
по 25.00 дол. Р. Відділ У.З.Х. ім. Олени Теліги в Клівленді, Ред. Роман Данилевич, Микола і Володимира Кавки, Ірена Єзерська,

20.00 дол. родина Поповичів,
по 10.00 дол. д-р Кривак з Родиною, Бордун з Родиною, Ма-рія Луцишин.

Листа ч. 1848 — збірка в Сиракузах, Н.І. — зібрав і переслав д-р Святослав Клофас,
Замість квітів на могилу бл. п. Михайла Тимяка зложили:

200.00 дол. Богдан і Марія Тимяки,
по 50.00 дол. д-р Василь і д-р Роксолана Лончина, д-р Бог-дан і Лариса Іванець, д-р Остап і Інгрід Буманюк,
30.00 дол. Марія Міняйлюк,

по 25.00 дол. інж. Богдан і Марія Ковалюк, Володимир і Алек-сандра Логуч, Володимир і Лідія Хоменко, д-р Богдан і Марія Ковалюк, д-р Богдан і Дарія Кмічківський, д-р Свато-слав і д-р Галина Клофас,
20.00 дол. д-р Анвар Агмед.

дальше зложили:

по 100.00 дол. інж. Тарас і Юліана Шепелявий, Софія Фра-ціан, д-р Святослав і д-р Галина Клофас,
по 25.00 дол. д-р Богдан і Дарія Кмічківський, мгр. Михайло Середович, Петро і Софія Башуцькі,
по 20.00 дол. Володимир і Бронислава Мельничук, Роман Данилюк, Павло Карпишин,
по 10.00 дол. Ілько Мигдаль, Григорій Свенціцький, Марія Крохмалюк, Володимир Ревюк,

Українське Патріархальне Товариство, Бафало, Н.І.

Листи ч. 1644, 1645, 1898, 1899, 1909
Збірки за 1983 рік — переслав Василь Махук,
Збірники:

листа ч. 1644 — Михайло Мандзія, Оксана Бережницька, інж. Корнел Дзюба,

листа ч. 1645 — Василь Махук, Ольга Чмєпа,
листа ч. 1898 — Василь Махук, Микола Паславський, Василь Бейдер,

листа ч. 1899 і 1908 — Василь Махук,
листа ч. 1909 — Онуфрій Білоголовський,
зложили:

1,000.00 дол. Бінго (субота),
500.00 дол. Товариство за Патріархат у Бафало,
по 100.00 дол. інж. Микола Баричицький, Іван Махук, д-р Євген і Неоніла Стецькі, Ірена Лаврівська,

по 50.00 дол. Гаврило Андрюшко, Оксана Бережницька, д-р Мирослав Грецишин, Михайло Лисак, Лев і Дарія Ло-миш, Василь і Анна Махук, Роман Махук, 159-ий Відділ „Провидіння“.

40.00 дол. Степан Шилінський,
35.00 дол. д-р Мирослав Перейма,
30.00 дол. Володимир Поліщук,
по 25.00 дол. Іван Білинський, Онуфрій Білоголовський,
Зенон Боднарський, інж. Христина Браун, Річард і Ок-сана Вісневські, Антін Вішка, Володимир Ганицький,
Володимир Данилюк, Михайло Депутат, інж. Корнел Дзюба, д-р Семен Дорошак, Софія і Богдан Дусанівські,

Анастасія Ільківська, Дмитро Ільківський, Володимир Каричак, Микола Левчик, о. Іван Мак, Михайло Мохнач, Іларій Папуга, Ореста Перейма, Іван Перцак, інж. Яро-слав Пришляк, Ольга Сухман, Ігор Чмєла, Ольга Якубов-ська, Гуцульське Товариство ім. О. Добуша,

по 20.00 дол. Дмитро Баранецький, Михайло Блендоніогі, Тетяна Блендоніогі, Стах Башак, Зоряна Гайнс, Іван Горбачук, Ярослав Гумик, Марія Грех, Іван Дроздовсь-кий, Михайло Значко, Іван Коман, Юлія Косовський, Тетяна Криницька, Михайло Куряк, д-р Михайло Лоза,
Михайло Мандзія, Василь Мельник, Ігор Мороз, Микита Остапчук, Іларій Парашів, Михайло Пелех, Наталя Пи-воварник, Дмитро Пітулай, Микола Погаратний, Теодо-рій Пришляк, Михайло Проценко, Анастасія Процишин,
Євген Романішин, Ярослав Слободинський, Михайло Сташків, Марія Федірич, Роман Цюпко, Олекс Школь-ний, Тимко Юрків,

по 15.00 дол. Софія Безушко, Юрій і Ксенія Габаланов, Роман Касирік, Теодор Коромішин, Михайло Кошак, д-р Сте-пан Мандзія, Богдан Мороз, Марія Одонел, Йосиф Пас-тук, д-р Роман Топольницький, Кікілія Тиховська, Ро-ман Федик, Петро Хома, Ірина Шинаровська,

по 10.00 дол. Анна і Пелія Андрушко, Роман Багнюк, Анна Баркер, Василь Бейгер, Стефанія Бойко, Ярослав Бой-ченко, Текля Була, Марія Бумбар, Іван Гайдук, Дмитро Ганушак, Петро Гараус, Тимко Голубицький, Любомир Головатий, Михайло Грубак, Анастасія Гах, Михайло Гах, Анна Гайдичук, Марія Герге, Михайло Давід, Дмит-ро Драчка, Степан Душенко, проф. Осип Залеський, Ми-рослав Заньків, Михайло Івахів, Михайло Кавалір, Ро-ман Касіянчук, Михайло Катрій, Андрій Кіпко, Ольга Кіпко, Михайло Кладочник, Іван Кордунель, Ми-рон Косовський, Іван Кравець, Катерина Кри-нівська, Андрій Крупницький, Іван Кульчицький, Оме-лян Кульчицький, Терентій Куцер, Василь Левницький,
Микола Макогін, Анна Малик, Петро Мандзія, Степан Мандзія, Степан Марчиха, Іван Матвішин, Михайло Мисків, Роман Михайлів, Олена Морозович, Зеновія Мосійчук, Михайло Мочерник, Марія Мушківська, Петро Наменіч, Микол Несторук, Павло Ніжнич, інж. Григор Олексій, Анна Павловська, Іван Павловський, Клим Па-насевич, Василь Панкевич, Анна Партика, Микола Пас-лавський, Омельян Пастухевич, Михайло Петрович, Пи-лип Плотича, Петро Поліщук, Іванна Понтишин, Петро Потоцький, Марія Пришляк, Дмитро Принь, Анна Сед-лярчук, Василь Середюк, Михайло Смух, Микола Стад-ник, Анна Сухман, Григор Сухмановський, Василь Три-няк, Михайло Тушневський, Микола Фарма, Юлія Тур-лет, Степан Хошин, Степан Шишка, Юрій Шербак, Ми-хайло Юрків, Дмитро Яремко,

по 5.00 дол. Анна Артимович, Йосиф Боднарський, Ярослава Борачок, Павло Василюк, Степан Вуйцік, Петро Грин-чак, Олександра Грєга, Григор Добрикевич, Ярослав Заньків, Михайло Кобіль, Степан Кокотайло, Йосиф Ко-гут, Анна Крупа, Ігор Лепкий, Зеновія Маручанич, Еріка Метіль, Семен Нагнібіда, Марія Паньків, Теодор Палій, Ярослав Петрівська, Іван Рєгула, Марта Самуляк, Андрій Сигловий, Іван Ткач, Онуфрій Троян, Роман Турки, Пе-тро Худий, Іван Шерба, інж. Роман Щуровський, Анна Яцишин.

2.00 дол. Анастасія Пугач
листа ч. 1910 — Замість квітів на могилу бл. п. Петра Турика зложили:

по 25.00 дол. Мирослав і Іванна Мартинець, Володимир і Ві-ра Мотика,
20.00 дол. Яфрозина Турки,
по 10.00 дол. Родина Андрушко, Зенон і Марія Боднарсь-кий,

по 5.00 дол. Оксана Бережницька, Юрій Кремер,
Замість квітів на могилу бл. п. Івана Керницького зложили:

ПРИЙММО НА ПРАЦЮ

IBM System 34,
System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю
перейде вишкіл.

Зголошення:

Український Народний Союз
(201) 451-2200

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи“ □ „Українського Тижневика“ □

„Веселки“ □

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище

Адреса

На зміну адреси проситися
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

НОВА КНИЖКА

ВИБРАНІ ЛИСТИ

ПАНТЕЛЕЙМОНА КУЛІША
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

ПИСАНІ

Ред. ЮРІЙ ЛУЦЬКИЙ

Передмова Юрія Шевельова

350 сторінок • 20 ам. дол.

Замовляти:

Ukrainian Academy of Arts and Sciences
206 West 100th Street • New York, N.Y. 10025

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА В ОГНІ“

Одним фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм. Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сина, яка показує в правдивому світлі життя українців. Давно з'ясувалося, що фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього.

Бо до нього фільмів в наукових інституціях про Україну не було. Тому наше громадянство повинно мати більше розуміння до цього фільму, який застосує голокост України.

Бо чужинці такого фільму нам не зроблять. На бажання меценатів, які вкладають більшість даних на виконання фільму, студія може показати фільм в робочий проєкт. Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Продюсер: Куліш, фільмовий продюсер

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND FOR „UKRAJINA V OHNI“, No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(212) 254-8779

Wera Koubasnik Shumylo, President

ЕГИПЕТ —

Країна ФАРАОНІВ, ПІРАМІД І СОНЦЯ

4-денний Круїз по Нілу — КАІРО — АСВАН —

АБУ СІМБЕЛ — ЛЮКСОР

18-го до 29-го ВЕРЕСНЯ 1984 р.

Відлет з Нью Йорку SWISSAIR

ВАРКА БАЧИНСЬКА — провідниця

12-денна подорож

\$1,697

Включає транспортні літаками і кораблем на турі, готелі, більшість харчів, оглядини-відвідни місцевостей та музеїв, обслуговування провідників, напівне, пологодження та оплату египетської візи.

Реєстрація до 30-го липня 1984 р.

УКРАЇНСЬКІ ПОСЕЛЕННЯ

в БРАЗИЛІЇ

ІґУАСУ — РІО ДЕ ЖАНЕЙРО

ВЕСНОЮ в БРАЗИЛІЇ

18-го жовтня до 2-го листопада 1984 р.

Відлет з Нью Йорку VARIG AIRLINES

САО ПАУЛЬО — ІґУАСУ — ПРУДЕНТОПОЛІС

КУРІТІБА — РІО ДЕ ЖАНЕЙРО

15-денна подорож

\$1,569

Включає транспортні літаками та приватним автобусом, готелі, більшість харчів, оглядини мист. відвідни українських колоній та осередків, обслуговування провідників, напівне.

Реєстрація до 31-го серпня 1984 р.

Д-р Мирон Андрій Позняк

Д-р Мирон Андрій Позняк

Вартість кожної національної групи, зокрема в ЗСА, заключається в кількості і якості професійних, наукових і мистецьких одиниць, як також потенційних працівників пера. Чим більше таких одиниць у якійсь етнічній групі, тим більшою вітається вона пошаною, тим більший збуджує до себе респект.

Сьогодні нам приємно є представити чичама нового лікаря-спеціаліста д-ра Мирона Андрія Позняка.

Д-р Мирон народився в Чикаго в 1952 році та є сином Дарі та Олії Позняків. Мати по фаху вчителька, а батько — інженер-електрик. Вся родина належить до української католицької парафії св. Йосифа, де Ю. Позняк є диригентом хору.

Після закінчення середньої школи св. Патріка Мирон вступив на премедичні студії в Іллінойському університеті „Чикаго Сірккл“, які закінчив із відзначенням в 1975 році. Медичні студії закінчив він в університеті в Гавальдара, Мехіко в 1979 році, з тим, що б-ий семестр відробляв він у Вест Сабібан шпиталі в Овк Парку, а 7-ий і 8-ий семестри — в Ст. Франсис шпиталі в Еванстон, Іл. В цьому шпиталі наш молодий лікар спеціалізувався чотири роки в радіології, а крім цього, відробив один рік „феллоушпін“ в новій спеціалізації „магнетик скенер і ультрасавнд“ радіології в Раш-Пресбітеріан Ст. Лукс шпиталі та одержав диплом спеціаліста-радіолога в цьому році. Під час конвенції радіологів в Лас Вегасі в травні 1984 року д-р Позняк приготував спеціальну виставку від Ст. Лукс шпиталю, за яку одержав п'яту

нагороду (на всіх 200 експонатів). У липні цього року д-р Мирон Позняк починає свою працю як спеціаліст і професор у шпиталі при Віскансінському університеті в Медісоні, Віск.

Крім своїх середніх і університетських студій, д-р Мирон закінчив школу українського мистецтва св.о. Миколая та три роки вищих українських студій. Також у проф. Білограда вчився вісім років гри на фортепіано та часто акомпанював хорові при парафії св. Йосифа під час їхніх концертних виступів.

Д-р Мирон є також любителем спорту, а саме: тенісу, кошківок та їзди на лижах. Під час своїх університетських вакацій їздив він в Україну де мав нагоду пізнати свою ближню і дальшу родину та рідний край своїх батьків. Д-р М. Позняк — член 221-го Відділу УНС в Чикаго.

Складаємо велике призначення його батькам за добре і патріотичне виховання їхнього сина, а молодому лікарю-спеціалісту бажанню якнайкращих успіхів у його професійній та науковій праці і щасливого родного життя.

Д-р Павло Пундій

Події...

(Закінчення зі стор. 2)

лі. Американці посувають ся щораз далі. Дня 3-го червня поплило морем 6 й півтисяч кораблів різного роду, а 6-го червня відбувся у Нормандії десант. Гітлер усаїв ген. Клюге, а на його місце приходить ген. Модель.

На очах Англії їздять шведські транспортні сирішів через норвезький порт Нарвік до Німеччини. Тому англійська і французька флотівачі з 7-го на 8-го квітня замінують море коло Нарвіку. Але німці

випереджують противника й займають без боїв Норвегію. Англія посилює військо на Нарвік і Дронгтайм. По двох місяцях важких боїв німецький генерал Дітль зайняв Нарвік. День пізніше зламано спротив норвезької армії. Водночас Данія капітулювала. Британська адміраліція шойно 8-го квітня зорієнтувалася, що німці її випередили на один день.

Джерело статті: Werner Beumelburg — „Jahre ohne Gnade“ (Oldenberg, 1952).

У Гарварді...

(Закінчення зі ст. 1)

діяльність. Все це було ілюстроване показом прозорік, що їх разом із коментарем на тлі звуків класичної музики готувала Володимир Стефур.

Тамара Гутник-Нари, репрезентуюча Товариство „Приятели Українського Гарварду“ (ПУГ), розповіла про працю ФКУ і завдання та привілеї ПУГ-у.

Опелесками зустріли студентів.

Відтак студенти відвідали перекуючи (сир, овочі, сухарики, сода вино), розмови гомоніли до десяти години вечора.

Христя Юзич з Дітройту розповіла представникам канцелярії ФКУ в Кеймбриджі, що вона не мала жадних труднощостей прикрасити свою кімнату в бурсі. Всі студенти живуть в одному просторому будинку. Христя привезла з собою вишивку, купила вазон квітів, які кілька плякатів, і це прищепило її „резиденцію“.

Всі студенти проворні й зарадні, вже в першому дні почувалися в Гарварді, немов у себе вдома.

Перед ними — коженденне навчання, треба буде багато читати, але залишиться часу й на дозвілля. Цього року, крім низки цікавих позанавчальних доповідей на різні актуальні теми, крім прогулянок й імпрез, влаштовувалися самими студентами, крім різномірних подій в університеті та його докіллі, як спортивні ігри, лоджування, концерти і т.п., в нашій програмі буде теж показ п'яти українських фільмів. Детальний календар подій влітку в Українському Гарварді вказує на багато цікавих імпрез, на які запрошуються теж усі українці, що перебуватимуть в цьому часі через східний Массачусетс.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК Ч. 3 - 83

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
158	Л. Кучерська	5.86	320	А.Б. Зінкевич	2.00
158	У.М. Саноцька	2.65	320	Я. Зінкевич	2.00
234	Н. Кіснюк	6.26	321	І. Війтик	11.14
256	М.А. Чарлс	100.00	324	А. Сплавник	6.42
257	М.А. Чарлс	7.50	327	І. Захарія	4.90
257	А. Наконечний	4.63	327	В. Шпачинський	9.50
257	І. Іськів	9.33	327	С. Сагатий	5.78
257	М. Іськів	4.80	327	М. Курчак	7.37
257	Е.І. Силчак	6.12	327	д-р Б.З. Криницький	7.66
257	А. Наконечний	4.50	327	З. Зарицький	9.73
257	Ю. Гира	6.17	328	Р.І. Данилевич	8.70
257	М. Гира	6.86	328	З. Комаринський	18.47
257	Л. Малін	6.19	328	Д. Бант	5.78
257	д-р І.Г. Шалаута	5.80	328	А. Зварун	2.68
257	А.Р. Шалаута	7.39	334	І. Піхурко	6.14
257	М.Ю. Чижак	5.03	342	П. Лилий	3.17
257	С.Д. Березовська	3.28	346	М. Стайнберг	6.00
259	К.А. Шафранський	8.84	346	М. Стайнберг	6.30
266	Т. Чучман	6.00	347	Г. Куден	5.85
266	Т. Чучман	10.41	347	І. Васюта	6.09
267	М. Баран	9.26	347	С. Васюта	6.00
267	М. Колоджий	5.20	347	І.Д. Де Марко мол.	5.00
270	П. Світницький	21.00	348	А. Касневич	10.88
270	С. Островський	6.39	349	П. Яцук	10.47
270	Ю. Лосіанович	5.32	349	Г. Бойко	9.78
270	А.Б. Ленчук	7.15	349	М. Захарко	6.61
270	С. Ленчук	7.76	350	П. Чичила	8.70
276	Б. Коваль	5.92	350	Н. Самодель	6.94
276	З. Коваль	5.25	350	о. С.І. Хрепта	6.79
281	М. Гриник	6.14	350	В.А. Мацелюх	3.40
281	І. Довган	12.28	350	К.М. Мацелюх	3.40
281	М. Гаврилук	10.07	350	Д.Е. Мацелюх	3.40
281	М. Волф	9.24	350	Н.М. Мацелюх	3.40
282	Г.Д. Боре	5.04	361	І. Яцишин	9.10
285	В. Скорбач	5.55	362	Ф. Петрик	3.06
285	Н. Білок	5.65	367	А. Капітан	6.03
286	М. Світій	21.00	369	Н. Вісентін	7.03
286	Т. Стороско	5.32	369	І. Бета	10.14
286	Т. Стороско	5.32	370	А. Липкан	11.77
287	З. Гловач	6.45	372	М. Яровенко	27.50
287	А. Баранський	4.75	372	М.В. Яровенко	4.00
287	В.А. Клапо	11.55	372	І. Ярема	11.00
287	І. Калкатора	5.78	372	І. Ярема	6.56
287	А.Л. Мінісейл	6.14	372	М.Д. Лек	8.70
287	А. Лукачин	5.89	385	Л. Мандзюк	15.60
287	Г. Качала	12.02	385	П. Мандзюк	16.40
290	М. Хома	5.81	385	Т. Остап	11.54
291	М. Павук	3.00	385	Г. Вавелко	10.18
291	М. Павук	4.00	389	Р. Голп	7.20
291	М. Павук	4.00	389	Г. Хомин	7.07
291	М. Павук	4.00	394	О. Федорика	35.28
291	М. Павук	9.79	395	З.І. Білос	68.50
292	Л. Паула	40.00	395	о. І. Білос	12.92
292	І. Захарчук	10.63	395	А. Петрик	6.16
292	Н.Е. Орлик	8.10	395	А. Петрик	4.75
292	Е. Федак	5.04	397	М. Цісик	11.34
292	Т. Федак	4.03	399	Н. Кочерга	13.09
292	Н.Л. Федак	2.00	399	А. Турко	6.60
292	С. Федик	5.78	399	М. Баторфалвій	5.04
292	С. Федик	5.89	399	В. Волочук	3.47
292	М. Березовський	5.85	399	О. Войтович	13.88
292	М.П. Гладий, мол.	8.30	399	В. Соколовський	5.89
292	М.Г. Габода	4.78	399	В. Соколовський	9.00
292	М.Т. Габода	4.20	399	Ю. Курица	5.00
293	М.Д. Чучман	25.00	399	М.Ю. Кузик	12.77
в пам'яті бл. п. Стефанії Гуцалюк			399	Т.Л. Кузик	12.75
293	Д. Ласієвич	6.01	399	Р.М. Кузик	4.00
293	Г.С. Прошок	10.81	406	А. Годжес	10.50
293	А. Кап	10.47	406	М. Душ	9.79
293	І.Н. Крук	3.80	413	Г. Ратушний	5.89
301	О. Лоб	5.67	417	І. Шурин	36.36
301	І. Мотлюк	5.56	417	Е. Катеринюк	8.79
301	П. Врублівський	5.44	417	І. Цибірський	7.68
301	Р. Чернявський	4.63	422	Е. Бозукий	3.15
301	І. Чернявський	11.12	422	Н.С. Харамбура	9.59
301	І. Чернявський	10.05	424	М. Кострицький	7.97
301	П. Чернявський	5.00	435	М. Боднар	4.05
301	Е. Івашук	6.28	435	С. Боднар	4.35
301	В. Івашук	12.45	435	В. Боднар	3.50
301	М. Трусевич	5.56	435	М. Боднар	3.90
301	І. Казанівський	10.31	450	І. Волошин	6.49
301	В. Семенов	8.79	450	О. Пясецький	9.00
301	В. Семенов	7.54	450	Р. Волчук	34.10
303	А. Мельник	6.60	450	М. Волчук	5.50
303	М. Нагірний	6.66	450	І. Волчук	5.20
303	Д. Дозій	5.49	450	Р. Рак	10.70
304	М. Шарек	6.63	450	С. Мазяр	5.13
304	Ю.І. Войчак	9.06	455	З.М. Куцько	11.12
304	М. Скорбала	9.01	457	М. Карпелюк	6.70
304	І. Вороновський	27.66	457	В. Лев	3.77
307	о. П. Огірко	6.61	457	С. Лев	5.32
307	Л.А. Болух	5.20	457	С. Клофас	9.23
307	М. Болух	10.50	457	О. Лис	8.39
307	К.Д. Болух	2.70	457	О. Соболта	10.34
307	А.М. Болух	2.70	457	М. Соболта	12.99
307	К.А. Болух	2.70	457	Г. Кузьма	10.50
307	М.М. Болух	2.55	457	Е. Геймур	7.30
313	М. Кулинич	21.92	457	Н. Чорний	5.30
316	В. Кучий	21.00	457	д-р Ю. Руденський	5.00
316	С. Комар	10.07	457	М. Руденський	15.60
318	Д.М. Шук	5.30	457	д-р Ю. Руденський	6.20
318	М. Шук	4.07	457	А.В. Труш	11.00
320	Н. Зінкевич	4.15	472	П. Гула	8.50
320	О. Зінкевич	4.75	479	Т. Цісик	26.50
320	Я. Зінкевич	5.10	496	П. Лавринюк	8.10
320	В.Б. Зінкевич	2.00	496	Г. Мірчук	4.80
			496	М.А. Кордуба	5.80